

Sygn. akt IV U 1227/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2015r. w S.

odwołania W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 sierpnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1227/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. C. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. ma wymagany staż ubezpieczeniowy 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy przyjął za udowodnione przez ubezpieczonego na datę 01.01.1999 r. okresy nieskładkowe: 2 miesiące i 4 dni, okresy składkowe: 23 lata, 3 miesiące i 27 dni tj. łącznie 23 lata, 6 miesięcy i 1 dzień. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył, żadnego okresu zatrudnienia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. C. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy nie zasadnie nie zaliczył mu do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 16 roku życia w wymiarze 3 lat, 4 miesięcy i 18 dni oraz nie zasadnie odmówił mu zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w P. od 01.07.1981 r. do 30.06.2005 r., kiedy to pracował na stanowisku inspektora bhp i starszego inspektora bhp, a ta praca powinna być uznana za pracę w warunkach szczególnych, bowiem wykonywał on stały dozór i kontrole na wydziałach

szkodliwych, na których były przekroczone normy hałasu, na wydziałach płomieniowej obróbki szkła ołowianego, na wydziale szlifierek do szlifowania na sucho, na wydziałach spawania elektrycznego, na dwóch wydziałach płuczek do odłuszczenia półfabrykatów metalowych, a zatem wykonywał stały dozór inżynieryjno-techniczny na tych wydziałach. Skoro praca mistrza, kierownika na wymienionych wydziałach uznawana jest jako praca w warunkach szczególnych to jego praca również powinna być za taką uznana (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. C. ur. (...), w dniu 8 kwietnia 2014 r. ukończył 60 lat. W dniu 22 lipca 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 23 lat, 6 miesięcy i 1 dnia, z czego okresy składkowe wynoszą 23 lata, 3 miesiące i 27 dni, a okresy nieskładkowe 2 miesiące i 4 dni. Ponadto organ rentowy nie uznał ubezpieczonemu żadnego okresu staż pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie zaliczył do stażu pracy ubezpieczonemu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 08.04.1970 r. do 01.09.1972r., od 24.06.1973 r. do 31.08.1973 r., od 24.06.1974 r. do 31.08.1974r., od 05.06.1975 r. do 18.06.1975 r. wskazując, że zeznania świadków nie zasługują na wiarygodność oraz ponosząc, że ze względu na fakt podjęcia nauki w innej miejscowości niż położone gospodarstwo i zamieszkiwanie w internacie, nie można uznać, aby praca ubezpieczonego miała znaczący wpływ na funkcjonowanie gospodarstwa. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w P. w okresie od 01.07.1981 r. do 30.06.2005 r. wskazując, że praca na stanowisku inspektora bhp i starszego inspektora bhp nie jest pracą w warunkach szczególnych. Z uwagi na brak wymaganych ustawą 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat pracy w warunkach szczególnych decyzją z 29 sierpnia 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 29.08.2014 r. k.23 akt emerytalnych).

W. C. zamieszkiwał w miejscowości G., gm. P. od urodzenia do 11.10.1984 r. razem ze swoimi rodzicami W. i S. małż. C., którzy prowadzili w tej miejscowości gospodarstwo rolne o powierzchni 5,73 ha (zaświadczenia wystawione przez Starostę (...) k. 15, poświadczenie zameldowania k. 16 akt organu rentowego).

W. C. od 1 września 1969 r. rozpoczął naukę w (...) Szkole Zawodowej w P., oddalonej od miejsca zamieszkania o 10 km. Wskazaną szkołę ubezpieczony skończył w czerwcu 1972 r. Ubezpieczony codziennie dojeżdżał do szkoły autobusem. Ubezpieczony codziennie rano wyjeżdżał do szkoły o 7.30, a wracał ok. godz. 15.00. Codziennie ubezpieczony pomagał rodzicom w gospodarstwie rolnym. Rodzice ubezpieczonego utrzymywali się tylko z gospodarstwa rolnego, mieli inwentarz: 3 krowy, 15-20 świń, cielaki, konia. Ubezpieczony przed wyjazdem do szkoły wstawał rano, doił razem z matką krowy, odstawiał mleko do wywiezienia do mleczarni, a raz na dwa tygodnie zgodnie z kolejką zawoził mleko do mleczarni zabierając je od rolników z całej wsi. Ponadto rano zajmował się również nanoszeniem ziemniaków do parnika, parowaniem ich i ciopaniem dla tuczników, w okresie od wiosny do jesieni wyganiał krowy na pastwisko a wieczorem je przyprowadzał. Pomagał też ojcu przy wszystkich pracach polowych, przy sianokosach, żniwach wykopkach. Brał również udział w pracy przy obrzędku wieczornym. Zimą ubezpieczony pomagał rodzicom przy obrzędkach, przy mlóceniu i czyszczeniu zboża. Ojciec ubezpieczonego był inwalidą, nie miał prawej ręki, a brak ubezpieczonego po szkole podstawowej wyjechał do szkoły średniej do C., mieszkał w internacie i nie pomagał rodzicom w gospodarstwie. Praca w gospodarstwie rolnym rodziców zajmowała ubezpieczonemu w roku szkolnym ok. 5 godzin dziennie, a w okresie wakacji ubezpieczony pracował zdecydowanie dłużej, nawet całe dni jak była taka potrzeba. Po ukończeniu szkoły zawodowej ubezpieczony od września 1972 r. rozpoczął naukę w trzyletnim Technikum Mechanicznym w R. na podbudowie (...) Szkoły Zawodowej, a skończył ją 5 czerwca 1975 r. (świadczenie k. 7-8 akt organu rentowego). Ubezpieczony w tym okresie nie mieszkał już w domu, tylko w internacie przyjeżdżając do rodziców na weekendy raz na tydzień albo raz na dwa tygodnie (zeznania ubezpieczonego k. 14v, zeznania świadków: E. R. k. 13v, Z. S. k. 13v-14).

Ubezpieczony W. C. od dnia 18 czerwca 1975 r. został zatrudniony w Zakładach (...) w P. i pracował tam do 24 kwietnia 1976 r. na stanowisku ślusarza (świadczenie pracy k. 6 cz.A. akt osobowych). Następnie odbywał zasadniczą służbę wojskową do dnia 13.04.1978 r. (k. 2-3 cz. A. akt osobowych). Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej ubezpieczony dnia 2 maja 1978 r. zawarł umowę o pracę z Fabryką (...) w P., na podstawie której został zatrudniony na stanowisku technologa w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa k. 2 cz. B akt osobowych). Do obowiązków ubezpieczonego na stanowisku technologa należało opracowywanie procesów technologicznych. W przedsiębiorstwie był dział technologiczny i dział konstrukcyjny. Konstruktorzy opracowywali formy, a technolodzy proces technologiczny np. do produkcji wytłoczenia złącza zasilającego do końcówki na oświetleniowi. Następnie od dnia 1 lutego 1980 r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki referenta ds. technicznych w dziale technologicznym przeróbki plastycznej na zimno oraz obróbki wiórowej półfabrykatów oraz podzespołów do źródeł światła, zapłonników, rurek katodowych, wkładek topikowych. Do jego obowiązków należało m.in. opracowywanie dokumentacji technologicznej wg. Zasad i form przyjętych w (...), opracowywanie innych niezbędnych dokumentów do uruchomienia produkcji, opracowywanie norm zużycia materiałów technologicznie uzasadnionych, opracowywanie instrukcji roboczych oraz warunków technicznych odbioru (k.8-6 cz. B akt osobowych). Od dnia 1 lipca 1981 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki referenta d.s. BHP (k. 12 cz.B akt osobowych). Do jego obowiązków zgodnie z zakresem zadań powierzonych pracownikowi należało m.in. systematyczna kontrola warunków pracy oraz przestrzeganie przez pracowników zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, dokonywanie określonych ocen oraz analiz stanu bezpieczeństwa i higieny pracy ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk, na których występują zagrożenia wypadkowe oraz narażenia na powstanie chorób zawodowych, przedkładanie kierownikowi zakładu pracy informacji o stanie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz o źródłach zagrożeń zawodowych wraz z wnioskami zmierzającymi do usuwania występujących zagrożeń, udział w opracowywaniu i kontroli realizacji planów poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy (karta zadań pracownika k. 14, 29 cz.B akt osobowych). Ubezpieczony pracę na wskazanym stanowisku inspektora BHP wykonywał w biurze w budynku administracyjnym przyległym do budynku produkcji. Aby wykonywać swoje obowiązki ubezpieczony wykonywał obchód po wszystkich wydziałach produkcyjnych (wydział prac mechanicznych, wydział płomieniowej obróbki szkła, wydział płuczek mechanicznych, wydział szlifierek na sucho, wydział piaskowania na sucho, wydział montażowy) sprawdzając, czy na poszczególnych stanowiskach pracy zachowane są normy bezpieczeństwa i higieny pracy. W razie nieprawidłowości zwracał ustnie uwagi kierownikom poszczególnych wydziałów, a raz na miesiąc sporządzał sprawozdanie dla kierownictwa zakładu ze swoich spostrzeżeń (zeznania ubezpieczonego k. 15). Od 1 kwietnia 1994 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki starszego inspektora BHP (k. 59 cz. B akt osobowych). Pracę na stanowisku starszego inspektora BHP ubezpieczony wykonywał do 30 czerwca 2005 r. (akta osobowe cz.B.).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę - 2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. C. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie

z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz czy posiada wymagany 15 –letni staż pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczonemu W. C. brakuje do 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych 1 roku 5 miesięcy i 29 dni i co do zasady o taki okres może być uzupełniony okres ubezpieczenia o okres pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia a przed 1 stycznia 1983 r. Zgodnie z wytycznymi doktryny i orzecznictwa, aby można było zaliczyć okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia traktując je jako okresy składkowe ubezpieczony musi wykazać, iż pracował w gospodarstwie rolnym rodziców co najmniej 4 godziny dziennie. W przedmiotowej sprawie zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków: E. R. (k.13v), Z. S. (k. 13v-14), zeznań ubezpieczonego (k.14v) wykazał w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż ubezpieczony w okresie od 08.04.1970 r. (data ukończenia (...)) do 01.09.1972 r. (data rozpoczęcia nauki w Technikum Mechanicznym w R.) pracowała w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze przekraczającym cztery godziny dziennie. Wymienieni świadkowie zeznali, iż ubezpieczony wykonywał wszystkie prace w gospodarstwie rolnym rodziców zarówno polowe, przy inwentarzu żywym, przy wywożeniu obornika, przy młóceniu i czyszczeniu zboża, przy przywożeniu wody z N. dla zwierząt. Ubezpieczony w tym okresie chodził do szkoły zawodowej w P. i dojeżdżał codziennie do szkoły autobusem. Ze wsi G. do (...) odległość wynosiła 10 km, ubezpieczony przystanek autobusowy miał w odległości 200 m od swojego domu rodzinnego. Każdego dnia ubezpieczony zarówno przed szkołą jak i po szkole wykonywał prace w gospodarstwie rolnym rodziców. Pomagał przy przygotowaniu posiłków dla zwierząt (tj. przy noszeniu, parowaniu, ciapaniu ziemniaków, cięciu siewki i zielonki, przy dojeniu krów, wożeniu mleka do mleczarni, noszeniu wody z rzeki) oraz przy wszystkich pracach polowych (tj. przy wywożeniu, rozkładaniu obornika na polu, sadzeniu ziemniaków, pielieniu ziemniaków, sianokosach, żniwach, wykopkach, orce).

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań wymienionych świadków oraz dowód z zeznań ubezpieczonego. Wymienione dowody są spójne, logiczne i korespondują ze sobą. Mając na uwadze realia pracy w gospodarstwie rolnym w tamtym czasie, kiedy to wszystkie prace wykonywane były ręcznie, a rolnicy dysponowali jedynie sprzętem konnym do pracy w gospodarstwie angażowane były całe rodziny w tym dzieci, które pracowały jak dorośli przy wszystkich pracach polowych i przydomowych. Należy mieć również na uwadze, że ze względu na brak mechanizacji prace rolnicze były wykonywane znacznie dłużej niż obecnie, szczególnie w okresie letnim praca była od rana do wieczora. W ocenie Sądu zatem zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do zaliczenia ubezpieczonemu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze od 08.04.1970 r. do 1 września 1972 r. tj. 2 lata, 4 miesiące i 22 dni, w wymiarze niezbędnym do uzupełnienia stażu ubezpieczeniowego do 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Brak jest natomiast podstaw do zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców przypadających na okres nauki ubezpieczonego w Technikum Mechanicznym w R., bowiem wówczas ubezpieczony

mieszkał w internacie i przyjeżdżał do domu raz na tydzień albo raz na dwa tygodnie. Zatem jego pomoc w tym okresie była okazjonalna i nie miała znaczącego wpływu na funkcjonowanie gospodarstwa prowadzonego przez rodziców. Po zaliczeniu wskazanego powyżej okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców ubezpieczony spełnia przesłankę 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, jednakże nie wykazał, aby na datę 1 stycznia 1999 r. miał wymagany 15 letni staż pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu brak jest bowiem podstaw do zaliczenia ubezpieczonemu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 01.07.1981 r. do 31.12.1998 r. w (...) Sp.z o.o. w P. na stanowisku inspektora i starszego inspektora BHP. Praca na wymienionych stanowiskach nie jest pracą w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A załącznika do rozporządzenia rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z ustaleniami Sądu ubezpieczony miał swoje biuro w budynku administracyjnym i do zakresu jego obowiązków należało systematyczne kontrolowanie warunków pracy oraz przestrzegania przez pracowników zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, badanie okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy, rejestracja zaistniałych wypadków i prowadzenie dokumentacji powypadkowej, kontrolowanie zaopatrzenia pracowników niezbędną do wykonywania pracy odzież ochronną, odzież roboczą, sprzęt ochronny, organizowanie i przeprowadzania szkoleń z zakresu BHP, współpraca w wydziale personalnym, opiniowanie instrukcji dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na poszczególnych stanowiskach pracy, wykonywanie sprawozdań dla kierownictwa zakładu i inne czynności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie wymienione z zakresu obowiązków (k.29 cz.B akt osobowych). Praca inspektora BHP nie stanowi pracy w warunkach szczególnych, która została wymieniona w wykazie A, dziale XIV poz. 24 wymienionego rozporządzenia jako kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Ubezpieczony nie wykonywał bowiem nadzoru inżynieryjno-technicznego tylko kontrolę poszczególnych stanowisk pracy na wszystkich wydziałach w strukturze organizacyjnej przedsiębiorstwa pod względem zachowania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. Dozór inżynieryjno-techniczny dotyczy zaś dozoru nad prowadzoną produkcją na wydziałach i oddziałach, gdzie wykonywane są prace w warunkach szczególnych. Należy mieć również na uwadze, że ubezpieczony pracując na stanowisku inspektora bhp nie spędzał całego czasu pracy na wydziałach produkcji, które kontrolował pod względem zasad bezpieczeństwa i higieny pracy (wydział prac mechanicznych, wydział płomieniowej obróbki szkła, wydział płuczek mechanicznych, wydział szlifierek na sucho, wydział piaskowania na sucho, wydział montażowy). Sam stwierdził, że dziennie przejście po wydziałach zajmowało mu 6 godzin, jednakże na tą okoliczność nie zgłosił, żadnych wniosków dowodowych. Z zakresu obowiązków wynika, że ubezpieczony wykonywał również szereg czynności niemających w ogóle charakteru jakiegokolwiek bezpośredniego dozoru nad procesem produkcji.

Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Ustawodawca założył, że pracownicy wykonujący prace tego rodzaju narażeni są na szybszą utratę możliwości zarobkowania związaną z obniżeniem wydolności organizmu w młodszym niż inni wieku. W świetle tej definicji należy wyklądać przepisy § 1 ust. 1 a także § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W stanie faktycznym tej sprawy, prawidłowa wykładnia i prawidłowe zastosowanie tych przepisów uwarunkowane było przesądzeniem faktu wykonywania przez ubezpieczonego pracy o znacznej szkodliwości dla zdrowia w spornym okresie, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Czynności ogólnie pojętego nadzoru i kontroli w procesie produkcji wykonywanej w tych wydziałach i oddziałach, w których zatrudnieni są pracownicy wykonujący pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu § 1 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, objęte poz. 24 działu XIV wykazu A, (do którego odsyła § 1 ust. 1) mają miejsce wówczas, gdy wykonywane są w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki. Chodzi zatem o czynności polegające na bezpośrednim kontrolowaniu procesu pracy na stanowiskach pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Za przeszkodę w zakwalifikowaniu pracy ubezpieczonego jako świadczonej w szkodliwych warunkach, Sąd uznał fakt, że niniejsza kontrola nie dotyczyła procesu produkcji, tylko była prowadzona pod względem zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, okoliczność, że miejscem pracy ubezpieczonego

było własne biuro w budynku administracyjnym, gdzie ubezpieczony spędzał znaczną ilość czasu w ramach 8 godzinnego dnia pracy, wykonywał również inne czynności nie związane bezpośrednio z nawet z kontrolą pracy pracowników pod względem ich zgodności z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy, co wynika z jego zakresu obowiązków znajdujących się w aktach osobowych. Ubezpieczony nie wykonywał pracy polegającej na sprawowaniu bezpośredniego nadzoru inżyniersko – technicznego nad stanowiskami pracy na wydziałach, gdzie wykonywana była praca w warunkach szczególnych. Nie przebywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szkodliwych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.